

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdankih, in sicer: vsakotek in petek, zjutranje izdanko popoldne, večerno izdanko pa ob 5. uri popoldne, in stane 2 „Gospodarskim Listom“ in s kakšno drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1-50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1-20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunki ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Zjutranje izdanko).

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

VIPAVSKA ŽELEZNICA.

V soboto 18. t. m. je bil politični obhod vipavske železnice za končni del proge od Ceste pa do Ajdovščine. Po prvotnem načrtu, ki je bil pregledan meseca junija t. l., bi železnica prekorala takoj pod vasjo Cesta državno cesto, sla v širokem, odprtem loku na levi strani ceste proti Ajdovščini, isto z nova prekorala pri potoku „Grajšek“ ter od ondudaj sla skoro v ravni smeri proti ajdovskemu trgu. Komisija se za dvakratno prekoranje ceste ni mogla odločiti ter je predlagala ministerstvu, da se napravi nov načrt na desni strani državne ceste, da gre proga izza vasi „Cesta“ skoro v ravni črti proti ajdovskemu trgu. Tako se izogne dvakratnemu prekoranju državne ceste, nepotrebnemu dolgemu ovinku na levo ter neprilicnemu presekanju potoka „Grajšek“ ravno zadaj za cestnim mostom, kjer je potokova struga najbolj zagranožena. Ajdovski trg je dosegel s preložitvijo proge to ugodnost, da se je kolodvor pomaknil za 7 km. bližje vasi, vsled česar je dovozno cesto bilo mogoče izpeljati navpično iz državne ceste naravnost proti kolodvoru, in se kolodvor vidi s celim pročeljem od državne ceste, dočim bi bil poprej kolodvor deloma zakrit s poslopji ob cesti, in bi sla dovozna cesta posevno od državne ceste h kolodvoru.

Z ogledom 18. t. m. je torej načrt vipavske železnice izgotovljen, in ostaje odprto le še pokritje osnovne glavnice od strani deželne zbornice v znesku 100.000 gld.

Dosedaj se je zadeva vipavske železnice vršila pravilno brez vsake zapreke. Kar se je pisalo od ene in druge strani, je bilo večinoma neutemeljeno in ni prihajalo od dobro poučene strani. Prvo leto se je načrt železnice zavlekel vsled prošnje ajdovskega trga, kateri se je odločno postavil na stališče, da se raje odreče železnici sploh, kakor pa da bi se ista izpeljala čez vas Ustje; kajti bati se je bilo, da ob podaljšanju vipavske železnice na desnem bregu kranjske vipavske doline trg Ajdovščina izgubi popolnoma svojo veljavo kot središče doline. Dočim se je to prvo leto zavlekel načrt železnice vsled vprašanja, li se proga čez Ustje preloži čez Kriz-Cesto, je z nastopom

železničnega ministra Witteka celo železnico vprašanje, tiče se naše kronovine, prišlo v drugi tir, in jelo se je proučevali direktno zvezo Trsta čez kranjsko vipavsko dolino, Gorico in soško dolino proti severu, ter so državni inženirji nujno merili vse mogoče varijante te velike državne železnice. V proučevanju je več črt: skozi Predel, Mangart, po baški dolini, Bohinj. Glavni načrt od Prvačine pod Štanjelom na Koprivo, odtod v Opečino in Riemanje k državni železnici, od Koprive proti vzhodu mimo Senožet v Postojno, pa je že izdelan. Vsa ta obširna proučevanja glavne železniške zveze med severom s Trstom so prouzročila zakasnitev načrta vipavske železnice, katere s svojo polovico spada v načrt glavne zveze. Zbog tega je bila neopravičena bojazen, da koncesija za zgradbo vipavske železnice ugasne. Ako je ministerstvo samo prouzročilo zakasnitev, je moralo tudi raztegniti dobo koncesije za daljši dve leti. Zato so bile vse vesti in očitjanja od gotove strani, da je ta in ta kaj zakrivil v zadevi vipavske železnice, le brezvesten političen manever, od strani italijanskega glasila pa so izvirali iz dolgo zadržane jeze radi odločnega vspeha shoda pri Rebku in z njim združenega poraza italijanskih kolovodij. Ako se ta glavna zveza med Trstom mimo Gorice izvrši, potem je naša goriska kronovina dobila več, kakor si je sploh kdo upal misliti. Pa tudi trg Ajdovščina in goriska vipavska dolina imata mnogo ugodnosti od tega, da vipavska železnica vede le do Ajdovščine, oziroma se podaljša svoj čas do trga Vipava ali Št. Vida v kranjski vipavski dolini. Tako se bode stekal promet cele vipavske doline, Hrušice in trnovskega gozda po vipavski dolini. Po vipavski železnici pa bo imela vipavska dolina neposredno zvezo čez Gorico v Italijo in po soški dolini na sever Avstrije. Zatorej je bilo to, kar se je vršilo do sedaj, združeno z vprašanjem vipavske železnice na korist naše doline, in smemo mirno pričakovati, da se vprašanje tudi dejanski reši na veliko korist naše dežele. Prispevek dežele s 100.000 gld. vtegne postati pri teh okoliščinah celo odvisen; kajti skoro neverjetno je, da bi pustila država mali kosec železnice od Prvačine do Ajdov-

važnosti, doznavam jaz že koj po preteku jedne ure.

Marko ni odgovoril nič in malo pridnež je nadaljeval: „Če pa bi vi hoteli biti svoje stvari bolj gotovi... in če bi se hoteli maščevati... lehk se zanesete na me... Jaz vem, kakó se pripravijo neke omake... In baš tudi Lodrisio mi je naročil, naj vam rečem... da po vašem sporu z Ottorinom postaja ta sumljiv... skratka da ta mladi vitez... vé preveč stvari... in je nevaren... ter da bi bilo treba... zapreti mu sapo.“

Visconti je takoj razumel, kam je merilo to strupeno prigrigovanje, in je odgovoril s hladnim nasmehom: „Porečeš Londrisiu, naj se le pomiri gledé tega, ker jaz poznam dobro Ottorina, in sem porok, da ostane zvest vselej, naj se godi karsibodi. Mogoče, da me on sovraži, morda me celo želi videti mrtvega... a da bi me izdal... tega on ne stori nikdar.“

„O, nisem mislil... rekel sem le takó... sicer pa bi mu ne hotel nikakor niti lasú skriviti.“

„Dá, le varuj se!“ je odgovoril Marko in je nekaj časa potihnil; želel je napeljati govor na drugi predmet,

ščine kot lokalno podjetje, dočim bi sama prevzela kos od Prvačine do Gorice kot del glavne proge od Trsta proti severu. Prispevek 100.000 gld. ostane vprašalen le tedaj, ako se vsi ti načrti glavne zveze izjalové, in ostane le krajevna železnica Gorica-Dornberg-Ajdovščina. Že letošnje zasedanje deželne zbornice ima nam prinesiti odločbo, ako se deželni zbor snide ali ne. Če se, ni dvoma, da bode tudi prispevek 100.000 gld. za vipavsko železnico spravljen konečno z dnevnega reda. Kar so Vipavci s svojo požrtvovalnostjo do sedaj dobili in na kar smejo biti ponosni, je to, da imajo upravni svet krajevne železnice v svojih rokah in tako zagotovljen vpliv na upravo krajevne železnice. Osnovne delnice, katere so si občine nakupile, pa niso zavržen denar: kajti vipavska železnica po vseh okoliščinah mora postati aktivna in občine so si zagotovile poleg besede v upravnem svetu tudi nekaj zakladnega premoženja.

— r —

„Centralna posojilnica“

v Gorici.

K članku g. dr. Tume naj dodenemo danes še par opazek.

Vest o ustanovitvi nove posojilnice, takoj ko se je raznesla, je močno zanimala vsakega rodoljuba, zlasti ker se je ustanovitev iste razlagala na dvoje: da nova centralna posojilnica bo le denarna zveza posojilnic in gospodarskih zadrug v deželi, drugi pa so trdili, da bo konkurenčen zavod obstoječi „Gor. ljud. posojilnici“. Uresničila se je, žal, zadnja trditev!

Kolikor poznamo denarne naše razmere, pri nas v Gorici ni mesta poleg „Goriške ljudske posojilnice“ in „Trgovsko obrtne zadruge“ še za tretjo denarno zadrugo. Skoraj vse hranilne vloge v deželi so vzeli na se tuk. „Monte di pietà“, kateri jih ima nad 4 milijone, „Goriška ljudska posojilnica“ jih ima okoli 670.000 in „Trgovsko obrtna zadruha“ 100.000. — Na italijansko „Cooperativa“ se ni ozirati, dasi imajo posamezniki naših ljudi tudi ondudaj nekaj vlog. Tako se tudi ni ozirati na precejšnje število kmet-skih posojilnic po deželi, dasi imajo nekatere

a ni vedel, kakó začeti, da bi uni ne spoznal njegovega pravega namena. Nazadnje je prišel s tem vprašanjem na dan:

„In kaj so rekli v Milanu o nepoznatem vitezu, ki je vrgel s konja Ottorina?“

„Slišale so se vsakovrstne govorice. Nekateri so trdili, da je moral biti Rusconov sin, drugi pa, da je bil neki vitez kralja Roberta. A ranjeni mladenič, kakor hitro se je zopet zavedel, je rekel nekim svojim prijateljem, da v celi Italiji ga razun vas ni nobenega, kateri bi mogel takó strahovito udariti.“

„Sicer pa ni ostal kaj pohabljen, in je popolnoma okrevljal, ni res?“ je skrbno poprašal Visconte.

„Še nobena brazgotina mu ni ostala; uren in čvrst je kakor poprej, takó da se ni grofovej hčeri od te strani nobena škoda pripetila.“

„Kakó se pa njej godi?“

„Komu?“

„Bi—, no pač tisti, o katerej si govoril, grofovej hčeri.“

„Glejte, takó: kake štiri ali pet dni po bojnih igrah je hotela umreti, in je

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9.

Depisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druga razpisa spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo upravništvu.

Neplačanih pisem ne sprejema le uredništvo ne upravništvo.

Oglas in poslanica
se računajo po pet- vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnina in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovanske knjižnice“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakeletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. pet- vrstica.

precejšnjo svoto hranilnih vlog in vse skupaj gotovo nad pol milijona, zato ponavljamo, da ni mesta novi posojilnici v Gorici, oziroma, da mora biti nova posojilnica edino le konkurenčna posojilnica na škodo že obstoječi.

Ni pričakovati, da bi se nova centralna posojilnica razvijala z denarjem, katerega bi naše stranke vzele iz „Monte di pietà“, tudi ne, da bi se to zgodilo na račun „Trgovsko obrtne zadruge“, marveč edino le ostaja, da bode nova centralna posojilnica zajemala denarne moči iz „Goriške ljudske posojilnice“, torej nastopi na škodo tej.

Vsegdar se je poudarjalo načelo raznih veljavnih mož, da je „Goriška ljudska posojilnica“ oni zavod, za kateri se moramo goriski Slovenci v prvi vrsti ogrevati, kateri moramo v prvi vrsti čuvati. Zaradi tega se nam je zdelo neverjetno, da se taka posojilnica snuje pod predsedstvom in načelstvom Alfreda grofa Coroninija in dr. Antona Gregorčiča. Ko je prva vest o ustanovitvi nove posojilnice prišla med občinstvo, bilo je to meseca julija, je vprašal g. dr. Tuma g. dr. Gregorčiča, je li res, da se namerava taka posojilnica ter ga opozarjal na žalostne posledice, ako se vest obistini.

Dr. Gregorčič je odgovarjal tako, da se je moralo soditi, da se nikaka posojilnica ne osnuje, in da je bila vest, ki se je bila raznesla, le govorica. Toda čez poletje sem in tje se je govorilo, da se nova posojilnica vendarle osnuje. Dokler pa nismo čitali razglasa dne 13. oktobra v uradnem listu „L'Osservatore Triestino“, nismo mogli verjeti, da se je nova posojilnica v istini ustanovila. Iz razglasa smo se prepričali, da dr. Anton Gregorčič ni odkritosrečno postopal, da se ni ustanovila, kakor so nekateri govorili, „zveza posojilnic in zadrug na Goriskem“, marveč da se je napravila nova samostojna posojilnica, konkurenčni zavod „Goriški ljudski posojilnici“ in „Trgovsko obrtni zadrugi“. Jeden član načelstva nove posojilnice je zatrjeval, da gre le za zvezo posojilnic, da je dal svoj podpis le proti zatrdilu, da gre za prvo in ne za drugo, da pa prvotnih pravil ni pogledal. Drugi gospod, ki je tudi član načelstva, je takisto zatrjeval, da se ni nameravala ustanoviti posojilnica, kakor je razglasila v „L'Osservatore Triestino“, marveč da se je v njegovi

bila že bolj na unem ko na tem svetu; potem je počasi zopet vlovila sapo. Oče in mati, ki sta neumna za njo, sta bila vedno okoli nje ter jo milovala in božkala. A ona, ki je na vse to ljubkovanje odgovarjala le: pusti me in „nečem“, je vendar počasi zopet k sebi prišla. Sedaj se še vedno nekoliko čmerno drži, kakor je to sploh navada razvajenih deklic; pa ne bo hudega, ne.

Ko je Visconte slišal svojega služabnika takó porogljivo govoriti o deklici, za katero je on vsakokrat, ko se je je spomnil, čutil najglobokeje spoštovanje, so ni mogel več vzdržati in je zakričal: „Pazi o kom in s kom govoriš, ti nesramni berač, sicer, pri svetem Križu! dobiš od mene tak spomin, da boš nosil znamenje, dokler ti ostane glava nad ramenji.“ To reki mu je pokazal duri in ga spravil ven. Pelagrua se je izgovarjal jecljaje in je odšel ves poparjen. Zunaj, kjer je moral počakati, dokler ga ni gospodar zopet poklical, da bi ga odslovil, je jel premišljevati o vzroku tiste jeze in o pomenu tistih besed.

(Dalje pride).

— 79 —

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

✱

Italijanski napisal Tommaso Grossi.

(Dalje)

„Je v Milanu, dá. Hotel jo je sicer odkuriti v Limonto, koj ko je slišal prve glasove, da se približuje Bavar, in da bo morda oblegoval mesto, toda izdana je bila prepoved, da ne sme nobeden oditi. Bati se je bilo namreč, da bi po odhodu gospode ljudstvo zgubilo pogum.“

„Torej“, je zopet poprijel Marko, „Ottorino ni bil več v grofovi hiši?“

„Bodite gotovi, da po bojnih igrah ga ni bilo več tam. Vam moram povedati, da če sem hotel izpolniti Vaše ukaze, mi je bilo treba podmititi nekega oprodo grofovega. Lopova sem moral sicer jako drago plačati, no pa zató me on dobro služi. Vse, kar se dogaja v tisti hiši, in naj bi bilo še takó majhne

Anton Pečenko
Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
pripoča

pristna bela in črna vina
iz vipavskih, furlanskih, brislih, dal matinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogorske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

ODLIKOVAN
fotografski atelier
Anton Jerkič
Gospodsk. ulica št. 7 v Gorici,
podružnica na Acquedotto št. 25 v Trstu,
pripoča se slavnemu občinstvu v mestu in na deželi v blagohotno podporo.

C. kr. vsakteremu privilegirani, kroji, koj razumljivi krojiti.

Kar napove iz knjige tabelna mera, to izpolni vsake velikosti in mode.

MARTIN POVERAJ
v Gorici,
civilni in vojaški krojač,
z zalogo najkrajšega blaga.
Edino na Travniku št. 22. I. nadstropje.

Ima svojo izborna zaloga vsake vrste blaga za obleke iz tujemskih in avstrijskih tovarov in gotovih oblik, dežnikov in sobnih plaščev za vsako sezono.

Velika izbér:
zavratule in ovratnikov, gotovega perila in srajec, jilger ter vseh drugih k oblekam spadajočih priprav za vsaki stan po najnižji ceni.

Sprejemajo se naročila za izdelov. raznih oblik, jaket, pelegrin, dežnih plaščev, tudi za dame, po najnovejši modi.

Anton Bertolotti
kamnosek
v Gorici na Franc. Joz. cesti št. 33.
Za loga pominkov vseh slogov po ugodnih cenah od 8 do 200 gld.

SAUNIG & DEKLEVA
V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici
Prodajalnica in edina mehanična popravilnica sivalnih strojev

Brez konkurence! V zalogi se nahaja nad 100 sivalnih strojev n. pr. za čevljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje se vidobé od gld. 32 naprej.

V zalogi imata tudi **dvokolesa, puško in samokrese.**

Zaščitna znamka: SIDRO.
LINIMENT. CAPSICI COMPOS.
iz Richterjeve lekarne v Pragi

pripoznano kot izvrstno bol ublažujoče mazilo; za ceno 40 kr., 70 kr. in 1 gld se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to splošno priljubljeno domače zdravilno sredstvo vedno le v orig. steklenici z našo zaščitno znamko s „SIDROM“ namreč, iz RICHTERJEVE lekarne in vzame kot originalni izdelek le tako steklenico, ki je prevedena s to zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“ v PRAGI.

Pozor!
želod v vsaki množini
kupiše podpisane po najvišji ceni.
Ivan Premrou,
v Gorici, ulica Morelli št. 49
(za mesnicami.)

Štev. 749 op. 3-2

Razglas.
Naznanja se, da
javna dražba
zastavil III. četrtleta, t. j. mesecev
julija, avgusta in septembra 1898.
začne v ponedeljek, dne 11. decembra 1899.
ter se bo nadaljevala naslednje četrtke in ponedeljke.

Ravnateljstvo zastavnice
in z njo združene hranilnice.
V Gorici, drže 7. novembra 1899.

500 kron in tudi več
prav lahko zaslužijo osebe brez posla.
Nevrnosti in nikake ter malo dela.
Ne gre se za prodajo promes ali kakih pisem ali listin. Ponudbe pod R. K. upravnistvo „La Balcancia“, Reka.

Trgovina z jedilnim blagom
G. F. Resberg v Gorici,
v Kapucinski ulici št. 11
ter podružnici na Kornu št. 2

pr. poroča to-le blago:
Sladkor — kava — riž — mast — poper — svezje — oje — škrob — /šomen — kavino primeso — moko — gria — drobnj. in debele otrobe — turšice — zob — sol — moko : a pitanje — kis — žveplo — cement — bakreni vitrijoli itd. 3 20—8

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debele ter pr. izbr. črnega in belera vina.

!! Nezaslišano!!
191 predmetov za samo
2. gld. 10 kr.

1 krasna pozlačena ura, jamčena tri leta.
1 pozlačena verižica.
1 krasen etui za smodke.
1 fino toaletno obrobjeano zrcalo s pokrivalom.
1 notes vezan v angleško platno.
1 oprava zapestnih gumbov iz double-zlata I. vrste.
1 oprava naprsnih gumbov iz double-zlata I. v rste.
1 par uhanov iz double-zlata I. vrste z vde danim biseri.
1 zelo kocišna pisalna oprava.
1 toaletno milo prijetne vonjave.
72 najboljših jeklenih peres.
25 finih pismenih zavitek.
25 pol finega pismenega papirja in
50 korisnih predmetov za gospodinjje.

Imenovanih 191 krasnih predmetov razpošilja za samo 2 gold. 10 kr. (ura sama stane toliko) /vicarska izvozna hiša.

H. SCHEUER, Kra'ovo
Josefsgasse št. 16.
Kar ne ogaja se sprejema nazaj v toku 8 dni.
Ilustrovani ceniki zastoj in franko.

Špedieljska poslovnica
Gašpar Hvalič v Gorici
v ulici Morelli št. 12.

Pripoča se Toplo Slovencem a mestu in rojakom na deželi za prevažanje vsakovrstnega blaga in pohištva v vse kraje. Ker ima nov, zaprt voz za prevažanje zagotavlja, da se blago nepoškodovano dostavlja

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno
prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem
Kopač & Kutin,
trgovca v Semeniški ulici št. 1
v lastni hiši, kjer je »Trgovska obrtna zadruga«.

Anton Obidič,
čevljar
v Semeniški ulici št. 4
v Gorici,
pripoča se
za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.
Naročila se izvršuje hitro.

Fran Valetič
gostilničar v Trstu, naznanja slavnemu občinstvu, da je prevzel gostilno konsumnega društva v sv. Križu pri Trstu, a da obdrži tudi svojo dosedanje gostilno v ulici Solitario št. 12.

Pripoča se torej za obilen obisk v obeh imenovanih gostilnah.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka
E. Riessner, v Nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi)

pripoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih svetilic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Pripoča slav. občinstvu tudi svojo S. el.) tiskarno žrk na perilo. (P. el.)

Prva slovenska trgovina z železjem v Gorici
Konjedic & Zajec
(prej G. Darbo)
pred nadškofijo št. 5. Podružnica konec Raštela št. 2.
Zaloge v ulici Morelli št. 12, v Gosposki ulici št. 7. v posojilnični hiši.

Pripoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščevine, orodja za razne obrti in pohišnega, štidilna ognjišča, peči, cavi in predpečnike, nagrobne križe.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbe. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolice
izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.
Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. Nussbaum-a v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga
najboljšega koroškega Acalon in Brescian-jekla.
Zaloga Portland in Roman-Cementa, kmetijskih strojev iz prvih tovarn. Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.

Dobroznana gostilna
ANTONA VODOPIVCA
pri
'Petelinu'
v
Trstu
v
ulici Ghega št. 7

je v bližini južnega kolodvora jedina narodna gostilna

s prenočišči, katera toči pristna bela in črna vina iz Vipavske doline.
Kuhinja domača z okusno pripravljenimi jedmi.

Odlikovana tovarna
in velika
zaloga vsakovrstnega pohištva
Ivan Doljak
v Solkanu pri Gorici, nasproti gostilne Mozetiča (Droč).

Prevzema vsako naročilo v mizarski ali strugarski stroki od priprostega do najličnejšega izdelka.
Izdeluje točno in po najnižjih cenah,
da se ne boji nikake konkurence.

BOGATO preskrbljena zaloga (obkladkov remešaj) v najrazličnejših vrstah.

Kulantna postrežba. ZALOGA vseh, k mizarski in strugarski stroki spadajočih potrebščin.

Karkoli morem kupiti pri Slovincu, to tudi kupim, navadno brez pogajanja; še nikdar nisem sel poskusati, ali bi mogel pri Lahu ceneje kupiti. — Jaz sem čisto govoril o solidni postrežbi trgovcev, ki je prvi pogoj obojestranski zadovoljnosti. Ali govoril sem tudi, kakošno je naše ljudstvo, ki gre tudi za 1/2 kr. s konca na konec Gorice... „Gorica“ je torej zopet debelo lagala — na katoliški podlagi!

Požar. V nedeljo popoldne ob 2. uri je začelo goreti v St. Mihelu pri Sempasu pri posestniku Justu Merviču, po domače Čebzon, ter je gorelo še pozno v noč tako do 10. ure, predno je bilo mogoče pogasiti. Zgoraj je hiša, gospodarsko poslopje, seno, krompir, žito, itd.; škoda je nad 2000 gold. K sreči je Mervič zavarovan.

Koga se Lahoni bojé? — Nasproti „Socinemu“ naznanilo, da so se Lahoni silno zbal novega „Trgovskega obrtnega društva“, se je oglašila revica „Gorica“ s trditvijo, da Lahoni so se zbal — znane „slogaske“ skrbi za trgovski in obrtni stan... Kako se žabe napihujejo v vola! Da je „Goričanska“ samohvala le izrodek bolne domišljije, nam dokazuje pisava lahonskih listov. Saj je priobčil „Corriere“ (— v Trstu „Piccolo“) — že več člankov, ki razodevajo velik strah pred našim društvom. V „Corr.“ od 16. t. m. citamo zopet članek z naslovom „Program primorskih Slovincov“, v katerem imenuje naše društvo „Società per industria e commercio“, našteva nekaj odstavkov iz „Socinili“ člankov, kliče potem vse lahonsko na pozor in piše med drugim: „Gli sloveni sono entrati nel regno del positivo; hanno messo il ditto sulla piaga, e ci insegnano che bisogna lavorare sodo...“ To se pravi: Slovinci so se otresli le besedovanja in so nastopili po pozitivnosti, položili so prst na rano in učeli Italijane, da se morajo enako pripraviti na odpor...

Menda ni treba dalje zgubljati besed v dokaz, da je „Goričanska“ domišljija brez podlage. In ako sklepamo po uzoru, kateri je „Gor.“ že čisto zlorabila, tedaj moramo reči: Lahoni trepetajo pred našo trgovsko-obrtno organizacijo, ergo je jedino prava pot, po kateri nam je hoditi. Mi se lahonskega odpora nič ne bojimo, marveč se brez skrbi borimo z odprlim vezirjem. Zmaga bo prej ali slej na slovenski strani! — Tudi „virvanje in polena pod noge od strani peščice „Slogaske“ nas ne bo oviralo v takem delu za narod.

Tovarna testenin. — Opozarjamo na oglaš na tretji strani „Prve kranjske tovarne testenin Žnidaršič & Valenčič“ v Ilirski Bistrici. Dobrota teh testenin, nadkričuje povsem ono konkurenčnih italijanskih trdk, posebno ker so izdelki vedno sveži. Priporočamo gg. trgovcem, naj bi si naročili uzorce teh testenin, katere pošilja tovarna zastoj na poskušnjo. Želijo bi, da se vsi naši trgovci založijo edino le s temi testeninami, ker s tem bi podpirali narodno trdko ter postregli občinstvu z vedno svežo in tečno hrano.

Dobro domače zdravilo. — Med domaćini zdravili, ki lajšajo bolečine in se pri prehlajenjih itd. uporabljajo, zavzema prvo mesto v laboratoriju Richterjeve lekarne v Pragi izdelovano Liniment. Capsici comp. Cena je nizka: 40 kr. 70 kr. in 1 gld. za steklenico. Vsako steklenico se spozna po znanem rdečem sidru.

Društvene vesti.

„Solski Dom“. — Namesto predsednika se je oglašila „Gorica“ in svetovala „Socinemu“ Radovednežu, naj se obrne po odgovor do mene, ki sem potrdil račune za l. 1898. že 22. junija v družbi dveh drugih pregledovalcev računov... Na to „Goričansko“ zavijunstvo odgovarjam, da Radovednež ni vprašal, ali so opravili svojo dolžnost pregledovalci računov, marveč je vprašal, kdaj se spomni predsednik dr. Gregorčič na najglavniša določila pravil, ki zahtevajo vsako leto občni zbor in 8 dni poprej račune na razpolago vsem članom. Zdaj pa smo že pri koncu l. 1899., a odbor ozir. predsednik ni izpolnil te dolžnosti niti za l. 1898. — A. Gabršček.

Zaupni shod v Divači. — Vkljub zelo neprijetnemu vremenu se je zbralo v nedeljo popoldne v prijaznih prostorih g. Andreja Obersnela v Divači iz vse sosesče (tudi iz Lokvi in Povirje) 34 veljavnih mož na zaupno posvetovanje o potrebi in delokrogu novega „Trgovskega in obrtnega društva za Gorisko“. Govornik And. Gabršček iz Gorice je pojasnjeval nad dve uri vzroke, ki so silili na ustanovitev tega društva, ter njegov ožji in širši delokrog ne le v korist trgovskega in obrtnega stanu marveč vsled posebnih razmer na Goriškem za ves naš narod. Živahni razgovori že pred shodom in po shodu so pa dokazali, da vrlj možaki celó v onem delu naše dežele se živo zanimajo za naše gibanje v Gorici, kateremu želé najboljšega uspeha. — Izmed neobrotnikov so bili le trije možje, namreč dva gg. učitelja in g. župan. — Ta shod bo rodil dober sad za naše društvo. Izrekla se je želja, da bi se priredil še kak tak shod v oni obširni županiji.

„Slovenska Čitalnica“ v Renčah priredi v nedeljo dne 27. nov. t. l. društveni ples v prostorih g. župana. Pričetek ob 5. uri pop.

Razgled po svetu.

Važnejši predlogi in interpelacije v državnem zboru. — Proti konsumnim društvom je stavil dne 14. t. m. poslanec Bielhlawek s tovariši predlog, da se ima predložiti nemudoma načrt zakona, ki bi temeljito odpravil vse kriboče nedostatke, kar jih je naraslo vsled konsumnih in sličnih društev, češ, da konsumna društva so škodljiva trgovcem in obrtnikom in je vsled njih že nebroj družin prišlo ob kruh, zlasti ker taka društva uživajo prednost pred trgovinami na škodo tem. Ima se izvoliti odsek 36 članov zbornice, ki naj se takoj in temeljito peča s tem vprašanjem.

Za podaljšanje oprostitev davka na vinograde, prizadete po trtni uši, je predložil dr. Götz s tovariši načrt zakona, po katerem se ima oprostitev od davkov na take vinograde podaljšati za dobro 15 let, in doba za uplačilo državnih posojil v svrhu opomoči takim vinogradnikom naj se podaljša za 5 let.

Poslanec Spinčić s tovariši je stavil nujni predlog v pomoč bednim občinam v Isri, zlasti Rečini, Klani in Liscu, naj se jim da kot neizogibno potrebno izdatno državno pomoč, kakor tudi naj se priskoči na pomoč oskodovalnim vinogradnikom, da ohranijo trte za prihodnje.

Dalmatinski poslanec Biankini je interpeloval ministra za deželno brambo radi postopanja vojaških oblastij proti učiteljem-vojakom, katero je naravnost tako, da ga učitelj-vojak ne more prenašati.

Časniški kolek — odpravljen. — Po tolikem trudu v zadnjih letih se je naš državni zbor vendar končno popel od tega, da je odpravil časniški kolek v seji v petek. Naredba stopi v veljavo z novim letom. O časniškem koleku smo že večkrat pisali, zato rečemo tukaj samo to, da ga ima sedaj v Evropi edino se — Turčija, kar odpravo menda dosti označuje. Za kolekom pa bo treba lotiti se tudi tiskovnega zakona, ki je zastarel, da je prav — srednjeveški.

Avdijske pri cesarju. — Z večerajšnjim dnem so bile priče avdijske levičarskih in desničarskih voditeljev pri cesarju. V avdijski so bili dr. Fuchs, grof Palffy, baron Schwegel, grof Stürgkh, dr. Engel, dr. Ebenhoch, dr. Funke, Pergelt, Prade, Kaiser. Cesar hoče uplavati na poslance, da bi državni zbor še pred novim letom odobril zakon o restituciji užilinskih davkov ter bi dognal budgetni provizorij. — V avdijski je bilo tudi predsedstvo gosposke zbornice.

Clary — odstopi? — Clary je podal baje v petek res že ostavko, ali še ni bila sprejeta. Smatrajo pa Claryjev odstop kot neizogiben in sicer v najkrajšem času.

Na Češkem so bile v nedeljo po vseh okrožnih mestih manifestacije okrajnih županov proti vladi; izreklo se je vse za najodločnejšo opozicijo čeških poslancev. V Pragi je bilo tako zborovanje v mestni dvorani.

Kvotna deputacija, kakor se je glasilo poročilo iz Budimpeste — je odjenjala od prvotnega svojega stališča ter dovolila, da se določi tudi nižja kvota od 35%. Ogrj ponujajo kvoto 34.25% ali za kvoto izpod 35% ne bo dobili večine v drž. zboru. Claryjevo stališče je težavno, omajano, ker državni voz noče naprej, kakor bi hotel, in zato mora krona posegati vmes v državne posle. Govori se, da radi dosedanjih nevspehov pride do ministerske krize.

Dijaki „Štrajh“ v Kopru. C. kr. deželni solski svet je odločil, da se odstopi od disciplinarne preiskave, priče proti četvorici italijanskih dijakov učiteljskega v Kopru, ki so demonstrirali po koperskih ulicah, kakor znano, z „Evviva l'Italia!“ — „Naša Sloga“ pravi: „Odstopilo se je torej od daljne preiskave proti njim, češ, da so nekrivi! Ne razumemo, kako se je moglo dokazati, da so nekrivi, ker preiskava ni izvršena in ker součenci onih dijakov-demonstrantov še vedno trde, da so italijanski dijaki demonstrirali v gornjem smislu. Ako pa se je v istini izpostavilo, da so obtoženi dijaki nedolžni — ker pa v javnosti ni dokazano z ničemer — torej naj se postopa najstrožje proti onim dijakom, kateri so povedali svojemu razredniku vse, kar so čuli in videli. Nekdo mora biti kriv! Dakle Marko ali Madona!“

Antonelli in Drossl. Ta tudi nam dobro znana trdk, katero vlada podpira, je dobila v delo jeden del južno-dalmatinske železnice. Če prav stoji v pogodbi, da mora sprejemati avstrijske delavce, ne stori tega, temveč najema le laške podanike. V pisarni imajo slike Garibaldija, Cavourja itd.; potrebno bi bilo, spregovoriti o tem v državnem zboru, da ne bodo tuji si služili kruha tisti čas, ko dalmatinski delavci v Egiptu in drugje mrjejo od truda in gladi!

Biskup Strossmayer. V soboto je preteklo 50 let, odkar je bil imenovan Jos. Juraj Strossmayer, tačas dvorni kapelan, biskupom v Djakovaru. Lep praznik 50 letnice na škofovski stolici je praznovan omenjeni dan plemeniti hrvatski biskup, in z njim ga je praznoval tudi ostali slovanski svet, do kamor je segel glas o Strossmayerju. — „Slov. kršč. nar. zveza“ na Dunaju mu je brzojavno čestitala. — Slava mu še na mnogo let!

Čeljska „Domovina“ je bila preteklo soboto zopet zaplenjena, in sicer po vrsti stirlinajstič že. Vsled tega ima škodo nad 500 gld. Dozdeva se, kakor da jo hoče državna oblast docela uničiti. Živela tiskovna svoboda v turški Avstriji!!

Dalmatinski delavec v Egiptu. „Nar. list“ poroča, da število delavcev iz Dalmacije, ki iščejo pripomoč od c. kr. konzulata v Kairu, da se povrnejo v domovino na troske svoje občine, je vsak dan večje. Dalmatinci v Egiptu delajo pri urejevanju Nila v gornjem delu dežele.

Podjetje ima neka angleska trdk, ki pa svoje delavce tako slabo plača, da si ne morejo prihraniti niti novčica. In kljub temu jih še vabijo v Egipt, in ljudje tudi v svoji nespameti hodijo tje delat skoro zastoj, ter se potem vrnejo v domovino izmučeni ali brez krajcarja!

Raznoterosti. Dne 11. t. m. se je poročil v nemškem Brodu na Češkem drž. poslanec dr. Edv. Brzorad z g. no Mayerjevo iz Prage. Poročil ju je poslanec Spinčić. — Dalmatinski namestnik general David je bil sprejet dne v avdijski pri sv. Očetu v Rimu. Kaj je dalo temu povod, doslej se ni znano. — Piran v Istri hoče tudi protestovati proti hrvaškemu gimnaziju v Pazinu, in sicer v seji dne 26. t. m. Malo kasno so si to umislili! — Občinskim načelnikom v nesrečni občini Pomjani v Istri je izvoljen odpadnik Bartolich. Tako ima s pomočjo „od zgoraj“ slovenska občina odpadnika za župana. — Znani dr. Krstić na Voloskem je bil zaprt 14 dni v Trstu radi znane skupščine v Matuljah lanskega leta. — Pravila „društva Kneippovcev“ v Ljubljani je vlada potrdila. Fmalo bo občni zbor. — O vojni Argilije z Buri povemo kot najvažnejše to, da angleska vojska je zapustila Ladysmith ter se utaborila nekje v bližini.

Narodno gospodarstvo.

Urejuje Anton Kristan.

Vprašanja narodnogospodarska in socialna si tudi pri nas od dne do dne pridobivajo več prostora toliko v sredi ljudij tolikor v predalih časopisja. Seveda se ni tako, kakor bi z ozirom na naše razmere moralo biti. Vzrok temu, pravijo, je premalo delavcev na tem polju. Nečem tega vzroka se sedaj natančneje preiskovati, kajti bi bilo pretežavno in tudi malo zalivalno. Vem, mnogi bi odgovorili na moje vprašanje: čemu ne izrazite svojih misli in idej o narodnogospodarskih in socialnih vprašanjih s perom? — „Kje pa jih naj izrazim, ko mi urednik časopisa vrne moj rokopis, če razpravljam suhe narodnogospodarske stvari rekoč: ej brate, kaj mi hoče siva teorija!“ In povedo golo resnico! Naši uredniki skrbje, da ugodijo čitatelju z mikavnimi stvarmi, s senzacijami, češ, bode več naročnikov. S stališča trgovskega bi mogoče bilo to odobravati. Seveda pride tu vprašanje: je-li pri nas (na kar opozarjam) časopis eminentne trgovsko podjetje? Mnenja sem, da ne! Bilo bi sicer dobro, a ko bi naša gospoda pri raznih časopisih malo trgovsko postopali, ali ne nikakor na škodo in demoralizacijo našega slovenskega ljudstva, ki še ni na oni stopinji izobrazbe, da bi moglo jasno razločevati dobro od slabega. Naloga našega časopisa bodi: vzgoja, dviganje od nedovršenosti k dovršenju, izpodbujanje k napredku itd.

Narodnogospodarsko polje je zelo hvalježno. Kdor se ga poprime s celim srcem in vso vnamo, gotovo ga ne opusti, kajti izprevidi, da uprav tu največ more svojemu narodu koristiti. In polje socialno? Tudi to je plodonosno, tudi to je dela potrebno. In kaj dela na tem polju naše časnikiarstvo? Istotoliko, ako ne še manj, kakor na narodnogospodarskem polju.

Razume se samo ob sebi, da bi se pri vsem tem ne smelo zanemarjati novic, oziroma, da bi se pri vsem tem tudi oziralo na čitatelje. Naše časnikiarstvo bi moralo spajati dobro in lepo s koristnim ter tako voditi čitatelja, katerega lahko zavedejo, ničesar slutetega, tja, kamor priti ni niti nikdar misliti. Seveda je treba postopati taktično, in pri tem ne imeti vedno pred očmi momentalnega materialnega dobička, temveč momentalno aktivno stanje ter up na lepšo bodočnost z izobraženimi čitatelji. Cesar ne more časnikiar povedati v časopisu, naj pa pové v predavanjih, za katera mora navduševati, privatnim potom in v časopisu vedno in vedno. S tem koristi i sebi. Zakaj in kako? Povem v bodoče.

Telegrafiske dopisnice. — Svet napreduje. Vse hiti neumorno za tem, da bi se občevanje mej nami česče omogočilo. Telegram, telefon, ekspres, pnevmatska pošta... sami izvrstni pripomočki h hitrejšemu občevanju. In sedaj se — telegrafiske dopisnice, katere predlaga dr. Herrman. Stvar bi se vršila tako-le: na telegrafskih dopisnicah in zalepkah napisana poročila bi se oddala telegrafski na pravo mesto, kjer bi se pa potom navadnega poslnega razdajanja raznašala. Telegrafiske dopisnice hočejo biti posrednik mej telegramom in običajno pošto.

Kako je ravnati z mlekom? — Prav redek pojav pri nas na Slovenskem je knjižnica, ki bi teoretično razjasnjevala razne vrste gospodarstva. V novejšem času se vendar tu in tam najde umen človek, ki napiše srje misli o gospodarstvu z največjo nado, da bo koristil stvari. Česče se vara, kajti pri nas je še preveč v modi „kakor je moj oče delal, tako bom delal tudi jaz“. In uprav zaradi tega ostaja taka knjižnica nerazpečana ter ne nosi onih koristi, o katerih je snival njen pisatelj in s katerim se je tešil pri težavnem delu. Ena takih knjižnic je „Kako je

ravnati z mlekom?“ in jeden takih pisateljev je gosp. Ivančič Milan v Tolminu. Mnogo časa se je trudil in trudil, da je zbral najrazličnejše izkušnje o mleku, molzi, o hladenju in hranenju mleka, o posodah za mleko itd. v knjižnico, iz katere naj bi crpali slovenski mlekarji in v obče gospodari poduk: kako ravnati z mlekom, ali v nagrado — ostala je še knjižnica skoro vsa zaloga v „Goriški tiskarni“ (And. Gabršček), kjer se jo lahko jeden izvod dobi za 15 novč., 10° zd. pa za dve kroni. Str. 38.

Tečaj za tesarje. — Po naročilu c. kr. trgovskega ministristva priredi c. kr. tehnološki obrtni muzej na Dunaju tečaj za tesarje. V teh tečajih se bode poučevalo v geometriji, strešni in stavbeni konstrukciji, tehnologiji: važnejši tesarski lesovi, njih lastnosti in obdelovanje, orodja in stroji; o obrtnem računstvu in stavbeni mehaniki ter o praktičnem delu na učnem tesalstvu. Tečaji trajajo po tri mesece in se vrše trikrat na leto. Za vsprejem v tečaj prositi, so upravičeni polirji in oni predelavci, kateri morejo dokazati, da so delali vsaj eno leto kot predelavci in katere priporočila županstvo in za druga ali kako strokovno društvo. Prednost imajo polirji pred predelavci in med zadnjimi zopet oni, kateri nameravajo v kratkem kot polirji svojo obrt izvrševati. Slednjič se more sprejeti v obče le take prošilce, kateri so že 24 let, ne pa več kot 45 let stari, in kateri so vojaški dolžnosti že zadostili ali pa so te dolžnosti oproščeni. Ker se poučuje v nemškem jeziku, je treba obiskovalcu vsaj toliko zmožnosti nemškega jezika, da razume pouk. Lastnoročne pisane prošnje za vsprejem v tečaj je vložiti pri ravnateljstvu c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja na Dunaju IX/2 Währingerstrasse 59. V prošnji se mora navesti: starost pristojla, koliko časa je polir oziroma predelavec, v katero trgovinsko in obrtno zbornico je pristojen, tudi je navesti najbližjo železniško postajo, če v prositeljevem stanovanju postaje ni. Dalje je navesti, ima li prositelj v strokovnem risanju že kako spretnost, in kje si jo je pridobil. Prošnji naj se priloži odhodno spravevalo one sole, katero je najzadnje obiskoval. Vpisnina 4 krone. Učnine ni plačati. Nepremožrim se omogoči obisk s podelitvijo ustanov. Prošnje za tako podelitev je nasloviti na c. kr. trgovinsko ministristvo, a vložiti se morajo pri ravnateljstvu c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja in jim je priložiti poleg enega spredaj omenjenega priporočila tudi ubožno spravevalo in domovinski list. Predelavci morajo dokazati, da so vsaj jedno leto delali kot predelavci. Vojske prehodnice in delavske knjižice naj ne prilagajajo. Ustanove znašajo za na Dunaju stanujoče obiskovalce 200 kron, za vnanje 240 kron, slednjim se povrnejo tudi stroški vožnje III. razreda osebnega vlaka na Dunaj in nazaj. Prošnje, ki se naslovijo na ravnateljstvo c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja, so koleka proste. One prošnje za podelitev ustanov, ki se naslove na c. kr. trgovinsko ministristvo, vložje pa pri c. kr. tehnološkem obrtnem muzeju, so pa le tedaj koleka proste, ako se jim priloži ubožno spravevalo. Razglas o teh tečajih je vsakemu na ogled v pisarni trgovinske in obrtne zbornice v Gorici, katera daje vsa potrebna pojasnila, kakor tudi v pisarni „Trgovskega in obrtnega društva“ v Gospodski ulici št. 7.

Književnost.

„Žarki in snežinke“. — V „Narodni tiskarni“ v Ljubljani so začele izhajati pod gorenjim naslovom poezije Elbina Kristana v posameznih snopičih, katerih bo 10. Naročnina za celo zbirko znaša gld. 1; posamezni snopiči stanejo 10 novč., s poštnino 12. Naročni se lahko pri upravnistvu „Žarkov in snežink“, poste rest. Ljubljana, ali pa pri knjigotrcu L. Schwentnerju. Vsak snopič obsega eno polo, cela zbirka toroj 160 strani.

Prva kranjska tovarna testenin Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici

priporoča velespoštovanemu občinstvu svoje priznane izborne

testenine, kot makarone, fideline in različne vloge za na juho v različnih kakovostih.

Prvi sijajni uspeh najinih izdelkov je ta, da se ni v našem kraju v treh letih toliko testenin zavžilo kot najinih v tem času kar jih izdelujejo.

Spoštovana gospodinja! Sežite po teh pristno domačih testeninah, katere pri nas sedaj še oni s slastjo zavživajo, ki dosedaj o testeninah še vedeli niso hoteli. Ker so bolj okusne, tečne in redilne kakor vsake druge, sva gotova da se morajo vsakemu pri ljubiti, kdor jih pokusi.

Dobe se v vseh prodajalnicah jestvin; povsem zanesljivo najine pa so le one, ki se prodajajo v zavojih po 1/2 kilogr. z najino firmo.

Trgovcem pošiljava cenik zastoj in franko.

Naznanilo.

Podpisani naznanja, da prodajalci 500 klftr. zemljišča na voglu ulice Pietro Zorutti v ulici Ponte Nuovo. Prodaja pa v parcelah obsegajočih najmanj 100 klftr. Več se izve pri podpisanih.

Josip Leghtisa, v Gorici, Via Moralli št. 38.

življen navzočnega sodelavca „Narodnih Listov“, naj povedo, zakaj so tako prenapeto rusofilski. Dejal je pomembne besede, da je slovanska vzajemnost toliko časa poslopje brez temelja, gola komečija, dokler se bomo pri svojih sestankih ogibali dražetih strun. — Druga dne pri banketu sem zopet skušal, da nanese razgovor na to vprašanje.

V svojem govoru sem izrekel željo, naj bi slovanski novinarji sodili o poljskih razmerah v Rusiji vsaj tako, kakor piše o njih posteno rusko novinarstvo. Naravnost ni nihče odgovoril na to, vendar so bili prisiljeni i Čehi izreči svoje mnenje o tem vprašanju. To sta storila Horica in Hrubý. Protestirali moram proti temu, kar je rekel poslanec Horica, da se Rusi malo sedaj brigajo za male slovanske narode, ko si pridobivajo ogromnih ozemlj v Aziji, in da se zaradi tega Čehi ne morejo pečiti z daljnimi slovanskimi problemi. Iz tega izvajam, da mu je posredovanje češko v poljsko-ruskem sporu za sedaj brezpomembno. Res je, da imajo Rusi mnogo opraviti v Aziji, vendar iz tega ne sledi, da bi se malo brigali za male slovanske narode, in ako se nam zdi, da je tako, potem je vzrok ta, ker so Rusi prepričani, da je vsak glas o Rusiji in njenih razmerah v ostalem Slovanstvu le refren fraz Komarova. Ako bi bilo več takih listov, kakršen je „Slovanski pregled“, jaz sem prepričan, da začno Rusi poslušati, kaj se godi pri vas, a vaš vpliv se podvoji. Drugi govornik Hrubý je označil bistvo češkega rusofilstva, češ, ko smo se Čehi jeli prebujati in iskali pomoči za svoj stiskani narod, nismo videli nikjer drugod prijateljev nego v edinem takrat neodvisnem slovanskem narodu, v narodu ruskem. Toda naše čustvovanje do Rusov je bilo nesebično, nismo zato nič zahtevali, ni se nam tega treba sramovati, tem bolj, ker smo ravnotako i polonofil i srbofil, da, nismo pozabili ni najmanjšega slov. narodica - Lužičanov. Gosp. Hrubý se je tudi skliceval v dokaz, da Čehi niso odobrovali, ako je težka roka brata Slovana padala na glavo mlajšega brata, na poljsko ustajo 1863. Toda na tak način se ne more okrepiti zveza poljskega naroda z drugimi slovanskimi narodi; kajti ustaja 1863. je bila zmota z naše strani. (Konec prihodnjice).

Porto Alegre, dne 21. okt. 1899. — (Narodno pravo in „lynch“-sodba v Ameriki). — Ko se je pred dvema mesecema bila raznesla vest po svetu, da je v Tallulah-u (Louisiana, Sev. Amerika) ljudska množica obesila 6 Italijanov, ker so usmrtili nekega tamošnjega zdravnika, so pridžale vse večje novine temu poročilu svoj komentar. Glavne misli, oziroma dejstva, bodo vsekako zanimala tudi naše čitatelje, zato podajem v naslednjih vrsticah nekaj črtic v pojasnenje severo-amerikega stališa nasproti inozemcem, torej tudi Avstrijcem.

Gori omenjeni slučaj, v katerem je brutalna razdivjanost stopila na mesto sodnega prava, ni edini, temveč se more nanizati nebrojnim sličnim činom, pri kojih javna oblast ne more ali pa noče zabraniti zlotovnega početja. Sodstvo v Zjedinjenih državah je v obče na nizkem stališču in vsled tega nima ugleda in nima moči, povzdigniti pravno čulstvo v narodu ter utrditi zakonito razmerje. Člane najvišjega sodišča in tudi ostale zavezne sodnike imenuje državni predsednik in senat. V posameznih državah pa so izvoljeni sodniki deloma naravnost od ljudstva za dobo starih do dvanajst let. Urad je torej odvisen od politično-strankarskega mišljenja; če dobi kaka nova stranka državno krmilo v roke, odpusti navadno vse stare uradnike — tudi sodnike — da napravi prostor za svoje privrženice. To čudno razmerje se je zadnji čas še poslabšalo s tem, da je Mac Kinley razdelil okoli 4000 uradnih mest med zmagovalce zadnje vojne, da si na ta način ohrani naklonjenost, in da se bodoče volitve v narodno konvencijo izvrše po njegovem okusu. O sposobnosti osebja podejjenih služeb ni vredno govoriti.

Italijani so v Zjedinjenih državah poleg črncev — katerim nad vse „človekoljubni“ Amerikanci odrekujejo vsa prava človeške eksistence — najbolj omrženi in zaničevani; s svojim ponašanjem so tudi zaslužili to mrznjo, vsaj po večini. Po mnogobrojnem naseljevanju ital. elementov so se zanesla v deželo tudi znana tajna društva, kot: sicilijanska „mafia“, napoljska „camorra“ i. d., in marsikak strašen umor, čegar povzročitelj se niso mogli najti, je pripisati članom onih društev. Na ta način izzvano nezaupanje in

sovraštvo morajo občutiti tudi nekrivi Italijani. Ko je pred desetimi leti radi mnogih nečuvnih umorov v Novem Orleansu (tudi Louisiana) padla sumnja na tamošnje Italijane, ki so bili poznani kot udje društva „mafia“, je počel policijski ravnatelj Hennessy širogo preiskavo in je v istini zasledil med istimi zločinci; dne 15. oktobra 1. 1890. je bil ta vestni uradnik zavrtno ustreljen. Radi tega zločina zaprte in tožene Italijane so porotniki oprostili, menda iz strahu pred zavrtno osveto, toda razburjeni narod jih je takoj, ko so bili puščeni iz zapora, popadel in „lynchoval“, t. j. obesil na bližnja drevesa; s tem ne se zadovoljna množica je udrila moreč in požigajoč v ital. bivališča in pokončala vse, kar ni pravočasno ubeglo. Italijanska vlada je zahtevala zadoščenja radi kršenja inozemcem zagotovljenega varstva in sele 1. 1892. je dovolila vlada Zjed. držav malo odškodnino udovam in sirotam onih umorjencev.

To je bilo vsaj nekaj zadoščenja.

Drugače pa se je iztekla afera med Zjed. državami in Avstrijo. V tem slučaju ni bil krivec takozvani lynch-sodnik, temveč nepošteno kršenje mednarodnega prava je bilo povzročeno po državnem uradniku. Avstro-ogerski rudarji (večinoma Hrvati) so ustavili delo v rudniku Latimer-u (Pennsylvania) ter korakali mirno k drugim jamam, da pregovore ostale tovariše za strijk. Na potu jih ustavi šerif iz Hazletona z oddelkom milice ter jim veli, se raziti. Ker pa tega niso storili takoj, zapove streljati na neoborožene delavce; 22 je bilo mrtvih, 36 težko in 40 lahkot ranjenih; šerif je bil jednostavno odstavljen, ne da bi bil posebej kaznovan. Privatne tožbe za odškodnino zapuščenim obitelji so sodnije ovrgele, reklamacije avstro-ogerske vlade v Washingtonu so ostale brez uspeha. Navadno odgovarja zjed. vlada na take zahteve, da ne more biti odgovorna za vse, kar se dogodi v posameznih državah in da ima njim nasproti le omejeno moč; ista vlada se je v tem slučaju poslužila izgovora, da, ako so ameriške sodnije odklonile pravo odškodnino, po zakonu ne more in ne sme popravljaliti sodnih odločb. — Seve, za druge države, izvzemši Avstrijo, napravi kako izjemo, ker mora.

Avstrija pa se je najbrž zadovoljila s tem gnili izgovorom, saj tudi nima časa, se brigati za v inozemstvu živeče podanike, zlasti pa, če so isti Hrvati ali Slovani sploh. Da se je Nemcu ali Italijanu — tu mislim iste iz Avstrije — kaj sličnega dogodilo, bi, ako že avstr. vlada ne more energično nastopiti, se za nje zavzela nemška, ozir. laška vlada! Slabotna Italija dobi pravo na svoje zahteve (po novejših poročilih je amer. vlada izplačala vsaki obitelji v Tallulah-u obešenih Italijanov po 5000 dolarjev) — pa mogočna Avstrija, kaka primera!

Iz gornjega se vidi, kako površno izvršujejo v Washingtonu narodopravne dolžnosti, katere mora pripoznati vsaka kulturna država. Še slabše je z državnopravnimi in humanitarnimi nazori: širokašni črnci n. pr. nimajo prav nobenega človeškega prava, za vsako zločinstvo, storjeno od kogar koli, pade sumnja na črnca, in že vsled neosnovane sumnje nastopi narod s svojo nečloveško „lynch“-sodbo, nikdar pa ali zelo redko se kaznuje ta grozna krivica. Za to pa je slobodna Amerika, ki je pod praporom „slobode in humanitete“ osvojila si Kubo! D.S.

Iz Lokavca. — Slavno uredništvo „Soče“ v Gorici.

Na dopise od 10. in 17. novembra v cenjeni „Soči“ v dopisih iz Lokavca in Ajdovskega okraja je lažljivo in brez podlage napadena moja oseba. Oslanjaje na § 19. tisk. zakonika blagovolite sprejeti v Vaš cenjeni list sledeči popravek.

Ni res, da bi jaz dne 5. t. m. agitiral ali brusil pete radi zaupnic grof. Coroniniju; res je, da sem bil ta dan le malo časa pred blagoslovom z nekim znancem iz Gorice, po blagoslovu pa nisem bil iz svojega stanovanja.

Ni res, da bi z g. županom Vidmarjem slišala kaj dne 12. t. m.; res je, da g. župana ta dan ni bilo zunaj, jaz pa sem bil zvečer v neke družbi, kjer ni bilo slišati o nobeni zaupnici o grof. Coroniniju.

Ni res, da bi jaz kakemu starasinu ali podžupanu prigovarjal, svetoval ali dokazoval, naj glasuje za zaupnico grofu Coroniniju; res je, da nisem o tem znil niti besede z nobenim podžupanom ali starasinom, kar so v seji dne 19. t. m. vsi potrdili; a niti drugi mi ne morejo kaj takega dokazati.

Res pa je, da dotični dopisnik laže. V Lokavcu 19./11. 99.

Ivan A. Tomazič, nadučitelj.

Čudim se, da sprejemate v Vaš cenjeni list take lažljivosti, ki niso bazirane na nobeni podlagi, in to od taci ljudi, ki so v življenju le zato, da Bogu čas krađejo in lažejo o ljudeh, s katerimi nikdar ne govorijo. Z odličnim spoštovanjem

Tomazič.

Dostavek uredništva: Dopis priobčujemo tak, kakoršen je došel, in sicer ne radi § 19. ampak radi zanimivosti. Naši gg. dopisniki, katerih je več, pa naj se potem sami lepo zmenijo z g. Tomazičem, ako se jim zdi to prikladno. Od svoje strani nimamo nič pristaviti.

Iz Dol. Vrtojbe. — Velerodnima gospodoma dr. Tumi in Andr. Gabrščeku v Gorici:

Stojta trdno kot skala ob morju, bojujta se tuja za naprej za pravično stvar!

Sprejmita neomahljivo zaupanje in ljubezen do Vaju, katero Vama podaja mladina iz Dol. Vrtojbe.

Sledi 68 podpisov v originalu.

Iz Črniča. — Ker dosti slišim o teh zaupnicah na grofa Coroninija, naj omenim nekaj tudi jaz. Naša župnija obstoji iz 3 katastralnih občin, in sicer so Črniča, Batuje, Selo. Na 4. t. m. je bil sklical župan v sejo vseh 24 staraslin. V seji so postavili proračun za l. 1900. Ko so vse dobro in prav uredili ter so se pri kapljici vina pogovarjali se to in ono, se je oglasil podžupan Berbuč ter rekel, da bi bilo umestno, poslati zaupnico grofu Coroniniju vsled njegovih zaslug, ali njegov glas je ostal glas vplojčega v puščavi, ker vseh 23 staraslin je bilo odločno proti zaupnici. Starasina Kosovel se je izrekel prav odločno, češ, da kdor dela razpor, naj ga tudi poravnava, da pri novih volitvah že vemo, kaj je narediti.

Črniški.

Iz St. Andreža. — V vsaki številki „Gorice“ so objavljene zaupnice, katere prihajajo od županstev grofu Coroniniju, če ravno jih ni toliko kolikor si jih gospoda okoli „Gorice“ želi. Tudi nekatere občine v bližnji goriski okolici so poslale zaupnice. Vendar so podpisi na tistih večinoma prisiljeni, ker žal, da je še mnogo takih mož v občinskih starasinstvih, ki se dajo voditi od vsake osebe. Agitacija za zaupnice po okolici in po vsej deželi je silna. Tako tudi pri nas v St. Andrežu.

Tudi tukaj je nekoliko v to nepoklicanih oseb, katere se na vse načine trudijo, da bi županov namestnik g. Franc Zavadlav sklical občinsko sejo, v kateri naj bi sklenili poslati zaupnico. Ali vsaki dosedanji poskus se je razbil na odločnem odporu g. Zavadlava in drugih občinskih staraslin, ker sploh od vseh občinskih staraslin sta k večjemu dva na strani „Goričanov“. Pa tudi ostalo prebivalstvo je odločno na strani g. dr. Tumi in Gabrščeka in odobruje njih delovanje in pisavo „Soče“ ter obsoja ono „Gorice“.

Upamo torej, da iz naše občine ne bode zaupnice, in da ostanejo vsi starasine in posebno g. namestnik županov trdni v svojem prepričanju ter da pokažejo s tem, da so možje v pravem pomenu besede, ne pa babe v hlačah, ki se dajo od vsakega oviti okoli prsta. Pristašem „Goričanske bande“ pa svetujemo, naj si ne hodijo več krhat zastoj svojih jezikov ob trdnjo voljo g. Franca Zavadlava in drugih staraslin, četudi bi se s se tako sladkimi besedami poniževali pred njimi. (Včeraj je bila seja starasinstva, ali na dnevnem redu ni bilo zaupnice. Upamo, da je tudi nikdar ne bo.)

Če bi bili tudi drugod v nekaterih občinah nekateri starasine bolj moški in ne babji, potem se le bi se pokazala slava „Goričanov“ v pravi luči.

Domače in razne novice.

Smrtna kosa. V soboto so pokopali g. Antona Gorkiča, posestnika v Dol. Vrtojbi, ki je umrl v petek v jutro v 73. letu svoje starosti. Pokojni je bil obče čislani mož ter član starasinstva nad 30 let. Njemu večni mir in pokoj, preostalih pa naše sožalje!

Grof Alfred Coronini se je vedno na tujem, da ga ne morejo nadlegovati njegovi „prijatelji“. Kje je, pa dobro vedó svojci, ali hranijo to tajnost za-se. Takó odločno se je grof umaknil s politiskega pozorišča,

kamor se ne vrne več, tudi če bi dobil 80 zaupnic in ne le 18 v enoliku dneh strastnega lova brezupno agitujoče „Goričanske“ bande. — Takó je s to „prvo žrtvo“. Naglasimo le še enkrat, da grof Coronini se ni umaknil radi nas „Sočanov“, marveč radi zavožene politike „Goričanov“, ki so na koncu s svojo slavo!

Radi zanimivosti povemo se to-le:

Grof Coronini je vedno govoril že od meseca aprila naprej: da odstopi in popusti vse skupaj, kakor hitro začne osebno pripranje v slovenski stranki... Grof C. je večkrat svetlo zatrjeval, da v novem listu ne bo osebni napadov itd. in je obžaloval že prvi napad v 1. številki „Gorice“ na Gabrščeka, priznava, da je napad krivičen. Pozneje ga ni bilo v Gorici, ko je „Gorica“ najnesramnejše blatila zaslužne može. — Ko se je vrnil in je videl, kakó nizko je padla ta kumpirana „Gričanska“ banda in da je že v skrajni nevarnosti v taki družbi njegovo aristokratsko ime, je vplivalo tudi to nanj, da se je rešil svojih prijateljev. Pobegnil je pred dokazi njihove ljubezni!

V čoplu iz Gor. Vrtojbe v zadnji številki stoji pisano: „V seji se je izvrstno potegoval za dobro stvar A. Gorkič iz Dolnje Vrtojbe“. Stavke popravljamo tako, da se je g. Fran Gorkič, sin pokojnega Antona, potegoval za dobro stvar.

Zaupnice — nezaupnice. — Huda gre! V edenindvajsetih dneh trupapolne agitacije celokupne črne vojske „Goričanske“ so zbornali skupaj 18, reci: celih osemnajst zaupnic, a se od teh je velika večina docela brezbarvna in se dotika le osebe grofa Coroninija. — Tudi ta zadnja bomba je počila torej brez zaželenega odmeva! Zopet so se britko varali v „računih brez krčmarja“! Preteklo je torej celih 21 dni, a to preklicano slovensko ljudstvo le še neče zamašiti ust tem maloštevilnim združbarjem in objeti v ljubezni in zvestobi — „Goričansko“ bando. V teh 21 dneh je bilo pač dovolj časa, da bi naše ljudstvo izreklo svoje soglasje, kolikor ga je. Toda z vsó agitacijo so dosegli celih 18 zaupnic, dočim je slovenskih županij — nad 100. Pač jasen dokaz, kakó hladno je sprejelo naše ljudstvo „Goričansko“ javkanje in njih prošnje, naj za božjo voljo pošilja zaupnice v Gorico. — Kar bo zaupnic odslej, lahko recemo, da jih lahko upoštevamo še manj od dosedanjih. Blamaža za „Goričane“ je končana!

Se znamenitejši so pa pojavi na deželi — proti zaupnicam. Povedali smo že, kakó so zaupnice propadale v važnih občinah. Danes naj dostavimo, da je zaupnica propadla v Črničah, kjer je bil za njo edino brat prof. Berbuč. Enako je soglasno propadla v veliki nakelsko-divaški županiji, kamor jo je hotel vthotapiti dr. Rojč po nekem svojem pacijentu. Dostavljamo še, da se druge poglavitve županije na Krasu, kakor Sežana, Komen, Nabrežina, niti ne mislijo na to, da bi se bavile s tem vprašanjem, k večjemu o kaki nezaupnici! — V vrtojbenki županiji je zbudila zaupnica viharan odpor, kakor spritjuje trije dopisi zadnjič in danes prostovoljna izjava mladeži. Enako je v St. Andrežu. Ako bi se starasinstvo tudi udalo agitaciji od treh strani, mi vemo dobro, da prebivalstvo je po veliki večini z nami. — In takó so ustvarili „Goričani“ z gonjo za zaupnicami položaj, katerega se mi le veselimo, ker pospešuje ono zdravo gibanje, katero smo zanesli mi „Sočani“. Pojmi se kmalu zbistrijo!

Ali ni to pomenljivo? — C. kr. profesor na goriski realki g. Ivan Berbuč je pred leti izstopil celó iz ravnateljstva „Goriške ljudske posojilnice“, ker se je bal — c. kr. vlade, rekoč: „imam familijo, za katero moram skrbeti“. Kar se tiče „Soče“, ni ta mož od l. 1889. naprej prav nič sodeloval — iz strahu. Letos pa je stal nekako na čelu vsej agitaciji proti dr. Tumi, hobnal skupaj podpise „Slogašev“ — in pri politiskem hujskalu „Gorica“ je glavni inspirator, duša vsega tega rovtarskega mesarjenja.... Odhod letos toliko srčnosti...?!

Vlada je preganjala že marsikaterega učitelja radi dopisov v časopise. Prihajale so okrožnice, ki so naravnost prepovedovale vsako dopisovanje polit. listom. Sledile so tudi disciplinarne preiskave in tudi kazni. Mi smo nasprotniki takemu pritisku, ali ne moremo si kaj, da bi ne povedali tega: Vlada je dala g. Petru Medveščeku celó dopust, da je urejeval takó hujskajoč list, kakor je — „Gorica“. Ali to nič ne pomeni?!

Don Zanetti in učiteljstvo. Furlanski poslanec don Zanetti je predložil državnemu zboru prošnjo učiteljske deputacije iz Gorisko-Gradišanske, Istre, Tirolskega, Dalmacije in Bukovine, v kateri se potezajo za povišanje svojih plač. Prosil je predsednika, naj izroči prošnjo peticijskemu odseku, kar je bilo v zbornici sprejeto, da se tam natančneje pobavi s tem vprašanjem ter stavijo konkreten predlog. Kadar se to zgodi, se povrno k predmetu.

Lažniki po poklicu. — Gregorčičeva „Gorica“ laže, da sem se jaz izrazil nekda pri treh kronah v Gorici: da raje kupujem pri Lahu, ako dobim 1/2 kr. ceneje. — Lažniki po poklicu ne mirujejo, marveč vsak teden dvakrat si kako izmislijo... Izjavljam, da „Gorica“ vedoma in hotoma laže! Saj je vendar široko znano, kakó dosledno izvajam jaz gešlo „svoji k svojim“.

Izjava.

Ker se me sumni od neke strani, da sem jaz pisal zadnje dopise v „Soči“ iz Lokavca, izjavljam pod častno besedo, da mi ni bilo prej, da sem jih čital, prav nič znan o njih. Izjavljam pa ob jednem, da se popolnoma strinjam z njih vsebino. Toliko na znanje tudi Jankotu!

Lokavec, dne 21. novembra 1899.

AVGUST KOVAČ.

predsednik rokodelskega društva.

(Dostavek uredništva: Potrjujemo Vam, da niste Vi pisali dopisov iz Lokavca v „Soči“, marveč smo jih dobili iz druge roke.)

Naznanilo.

Dovoljujem si uljudno naznanjati velečastiti duhovščini, cerkvenim oskrbnikom, ter slav. občinstvu, da sem prenesel zalogo voščenih sveč, voska, meda itd. iz Solkanske ceste v lastno hišo ulica Sv. Antona št. 7. (Nasproti c. kr. okrajni sodnji.)

Za mnogobrojna naročila se prav tople priporočam

Z veleštovanjem

J. Kopač.

Hiša na prodaj.

Proda se hiša št. 96. v Cerknem. Ker leži hiša sredi vasi, je jako primerna za vsako obrt. Kdor jo želi vkupiti, naj se oglasi pri: lastniku hiše št. 96 v Cerknem.

Foulard - Selde 65 Kr.

bis fl. 3.35 p. M. japanesische, chinesische etc. in der neuesten Dessins und Farben, sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Selde von 45 Kr. bis fl. 14.65 per Meter — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend.

Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.). ZÜRICH. [2]

Razglednice

krasno dovršene od 20—25 gld. 1000.

Naročila sprejema Anton Jerkič, fotograf v Gorici. Na željo pride fotografirati sam in sicer brezplačno. Nobeden kraj naj bi ne zamudil te ugodne prilike, v tem ko se ilustruje celi svet na razglednicah.

OGLAS.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem po 17-letnem praktičnem svojem delovanju v prvih gorških izdelovalnicah utež otvoril

v Semeniški ulici št. 8

astno zalogo z izdelovalnico tehničnih raznovrstnih sistemov in višine, v kateri izvršujem vsa naročila, ki spadajo v to stroko, kar najhitreje in po najnižji ceni. Reference o izvršenem delu more dati slavno županstvo v št. Andrežu, kjer sem izdelal občinsko tehniko.

Prevezem v mehanično popravilo vsakovrstne uteže, kolesa, šivalne stroje in slične reči.

Imam glavno zalogo koles prvih ameriških sistemov, katera so pripoznana najboljša. — Vedno pripravljen na izvršitev se belež udam

KAROL KOMEL,

20—6

v Semeniški ulici številka 8

Kuštrin Anton

trgovec

z jedilnim blagom

Gospodska ulica št. 23.

Priporoča svojo zalogo jestvin in kolonijalij po jako nizkih cenah.

Ima zalogo vsakovrstnega olja, na vadnega in najfineje vrste „Luka“.

Razpošilja naročeno blago tudi na deželo po pošti od 5 klg. naprej.

Obljubuje točno in hitro postrežbo.

Pozor!

želod v vsaki množini

kupuje podpisanec po najvišji ceni.

Ivan Premrou,

v Gorici, ulica Morelli št. 49 (za mesnicami.)

Naznanilo.

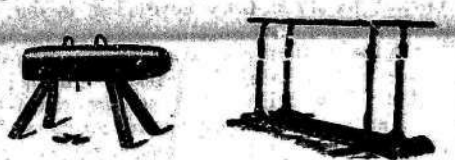
Podpisani naznanja, da proda okoli 500 kltfr. zemljišča na voglu ulice Pietro Zorutti v ulici Ponte Nuovo. Prodaja pa v parcelah obsegajočih najmanj 100 kltfr. Več se izve pri pošti-aneur.

Josip Leghissa,

v Gorici, Via Morelli št. 38.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetinjo.

Na lvoški razstavi s prvo čeno — srebrno svetinjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav
JOS. VINDYŠ - A,

v Prahi na Smihovu

(Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.

se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo pripotočočih spričal domačih in inozemskih.

Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerne, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmernosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Ceniki, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Popravo izvršuje po najnižjih cenah.

P. Drašček

trgovec z jedilnim blagom v Stolni ulici št. 2. v Gorici

priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v 64 Gorici in z dežele.

Prodaja Ciril-Metodovo in Kneippovo sladno kavo v zavojih.

Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila in Metoda.

500 kron in tudi več

prav lahko zaslužijo osebe brez posla.

Nevarnosti in nikake ter malo dela.

Ne gre se za prodajo promes

ali kakih pisem ali listin. Ponudbe

pod R. K. upravništvo „La Bilancia“, Reka.

SAUNIG & DEKLEVA

V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici

Prodajalnica

in

edina mehanična

popravljalnica

šivalnih strojev

Brez konkurence! V zalogi se nahaja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čevljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje se vdobé od gld. 32 naprej.

V zalogi imata tudi dvokolesa, puške in samokrese.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DRGBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nürnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjske. — Rožni vencl. — Mašne knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35—8

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo S. cl.) tiskarno drk na perilo. (P. c.)

Garancija 5 let.

M. ŠULIGOJ,

urur v Kanalu.

Velika zaloga šivalnih strojev najnovejših sistemov, kakor Ringschiffchen in Rundschiiffchen „Afrana“ s tihim tokom. Slednja je gledé praktičnosti in hitrosti nedosegljiva (1000-2000 šivov v minuti), šiva naprej in nazaj. Sme se jo po vsej pravici krono vseh strojev imenovati. Stroji za šivilje od 30 gld., za krojače od 38 gld. naprej s stojalom vred. Ob enem se priporoča za točno popravilo vsakovrstnih ur in strojev po zmerni ceni.

Garancija 5 let.

!! Nezaslišano!!

191 predmetov za samo 2. gld. 10 kr.

1 krasna pozlačena ura, jamčena tri leta.
1 pozlačena verižica.
1 krasen etui za smodke.
1 fino toaletno obrobjeno zrcalo s pokrivalem.
1 notes vezan v angleško platno.
1 oprava zapestnih gumbov iz double-zlata I. vrste.
1 oprava naprsnih gumbov iz double-zlata I. vrste.
1 par uhanov iz double-zlata I. vrste z vdelanim biseri.
1 zelo koristna pisalna oprava.
1 toaletno milo prijetne vonjave.
72 najboljših jeklenih peres.
25 finih pisarnih zavitek.
25 pol finega pisarnega papirja in
50 koristnih predmetov za gospodinje.
Imenovanih 191 krasnih predmetov razpošilja za samo 2 gold. 10 kr. (ura sama stane toliko) švicarska izvozna hiša

H. SCHEUER, Krakovo

Josefsgasse št. 46.

Kar ne ugaja se sprejema nazaj v teku 8 dni.
Ilustrovani ceniki zastoj in franko.

Kava družbe sv. Cirila in Metoda!

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda“.

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri: **Iv. Jebačinu** v Ljubljani.

Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda!

„Krojaška zadruga“

vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici
Gospodska ulica št. 7.

Velika zaloga

vsakovrstnega manufakturnega blaga
za ženske in moške obleke

za vsaki stan in vsaki letni čas

v največji izberi

kakor: sukno, platno, prtenina, Clifton, oksfort, srovico, vsahovrsne preproge in zavese, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce „Jäger“ itd. itd.

Vse po najnižjih cenah.

Cene so stalne brez pogajanja!

Novoporočenci pozor!

Štejen si v čast naznanjati slavnemu občinstvu, da sem razširil trgovino pohištva v ulici Viturini, glavni vhod v gosposki ulici.

Anton Breščak

v Gorici, gosposka ulica 14, blizu lekarne Gironeolijeve.

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo za vsaki stan. Pohištvo je po najmodernejših slogih, posebno spalne jedilne in posetne sobe so po Nemškem slogu. Likovanih črnogojerih delavnic v ulici Ponte Novo in via Leoni, katere so lepše in ukusneje izdelane in ceneje od Dunajskih in Budapeških tovarn. Ostalo pohištvo je od prvih mizarskih mojstrov.

Sprejema se naročila in izdeluje po izbiro obrisa, najceneje in v najkrajšem času.

Bogača zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mizice, različna obešala, preproge za okna i. t. d. Različne stolice iz trsa in celulojda, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbero ter razne tapetarije.

Reči, katere se ne nahajajo v zalogi, preskrbijo se po izbiro cenikov v najkrajšem času.

Daje se tudi na obroke, hodiš tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

V zalogi
ima najelegantnejše
sobe, na katere se
še posebej opo-
zarja!